

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

Ledová stěna. - Le muraille de glace.

Foto: Sadílek-Pluhař.

SOMMAIRE:

L'ascensionnisme en 1936. — Deux excursions à Bernina. — Quelques mots sur le guide ascensionniste dans les Hautes Tatras. — Zpráva o činnosti K. A. ČS. za rok 1936. — Entraînement ascensionniste et excursions. — Nos sections locales. — Les Échos de partout. — Littérature tchécoslovaque. — Littérature étrangère. — Informations pour nos membres. — Nouvelles de l'Étranger.

P r a h a
P r a g u e

Ročník
Année

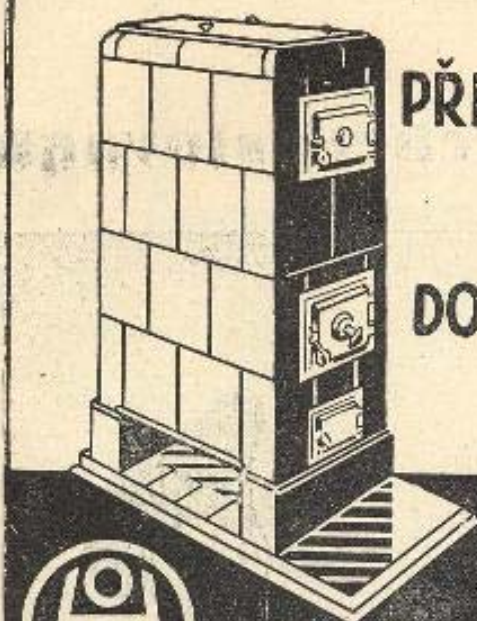
IV.

Březen - Duben
Mars - Avril

1937

Číslo
Nro **2.**

**ÚTULNÁ DOMÁCNOST !
ZDRAVÉ TEPLLO !**

**PŘENOSNÁ KACHLOVÁ KAMNA
NÁSYPNÁ I STÁLOŽÁRNÁ**

**DODÁVÁME HOTOVÁ DO BYTU
ŽÁDEJTE PROSPEKTY**

**ZÁPADOČESKÉ
KAOLINKY A.S.**

PRAHA II. u PŮJČOVNY 9. Telefon 29841

MOLDAVIA-GENERALI,

AKCIOVÁ POJIŠTOVNA V PRAZE

Pojišťuje: proti škodám požárním, proti škodám ze zastavení provozování následkem požáru (chomage), proti poruchám strojů a strojního zařízení, proti škodám z transportu po souši i po moři, proti krádeži vloupáním, proti škodám krupobitím a rozbití skla.

Akciový kapitál Kč 25,000.000- plně splacen. Záruční fondy po dotacích z r. 1935 obnáší Kč 100,090,537.23 (Určeny výhradně pro živelní odbory.)

Centrála: PRAHA II, Václavské nám. Palác Generali.

Filiálky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a.

BRATISLAVA, Palác Generali, Goetheho 6-8.

HOROLEZECTVÍ V R. 1936

ČÁST DRUHÁ: JINÁ HORSTVA MIMOEVROPSKÁ

Zvláště po velikých a tragických expedicích posledních let je zájem světa upřen k nejvyššímu pohoří světa, k

HIMALAJI.

Kdežto v části první jsem mohl důsledně zůstat při názvu tohoto pojednání a omezit se na výkony letošního roku, musím v této stati jíti několik roků nazpět. Horolezectví v Himalaji jest totiž právě v přerodu a nový způsob jeho provádění by nebyl pochopitelný, kdyby stručně nebylo vysvětleno, jak se k němu dospělo. Především ještě, že nepojednám jen o Himalaji v přísně zeměpisném smyslu, nýbrž vůbec o horstvech indicko-tibetsko-afgánského pomezí, byť by i nepatřily k vlastnímu Himalaji, tedy zejména i o Karakoram a Hindukúši.

Dříve měly expedice do Himalaje ráz výprav polárních. Několik »pánů«, určených k vlastní práci vědecké a horolezecké a k tomu do několika set čítající sbor pomocnický, sluhové, nosiči, ošetřovatelé stád yaků, jež výprava hnala sebou. Aparát byl těžkopádný, začasť jeho pouhá existence způsobila zdržení, jež pak zhoubně působilo na výsledek výpravy. Takovými »polárními výpravami« byly britské expedice everestské z let 1921, 1922, 1924 a 1933, Bauerovy výpravy do Kadžendžunga, Merellovy na Nanga-Parbat, Dyhrenfurtovy do Karakoram. Obrát přinesla malá, ale znamenitě organizovaná výprava Smythe-ova na Kamet (Himalaja Zaskarský, 7756 m) z roku 1931. Zúčastnilo se jí šest Evropanů, mezi nimiž byl i Eric Shipton, nyní nejlepší muž, který v Himalaji pracuje. Byl tehdy po první v horách mimoevropských. Kromě »pánů« jen několik vybraných, z dřívějších anglických a německých expedic vycvičených nosičů dardžilingských. Rychlým nápirem byly zdolány nižší části obrovské hory a postaveno 5 táborů, pátý nad Meadeovým sedlem, ve výši cca 7.100 m. 21. června 1931 dosáhli Smythe, Shipton a Holdsworth s nosičským náčelníkem Levou vrcholu Kametu. Dva dny později slezli jej další dva členové expedice, Birnie a Greene s nosičem Kesar Singhem. Výprava Smythe-ova po první dokázala výhody menší, ale vesměs — jak u »pánů« tak u nosičů — z prvotřídních členů složené výpravy, rychle pohyblivé a živící se zčásti z výrobků kraje oproti těžkopádným výpravám dosavadním, které se z kraje živiti nemohly, neboť nuzná a řídce obydlená země je prostě nasyciti nemohla, neměla-li se sama zbaviti všech zásob.

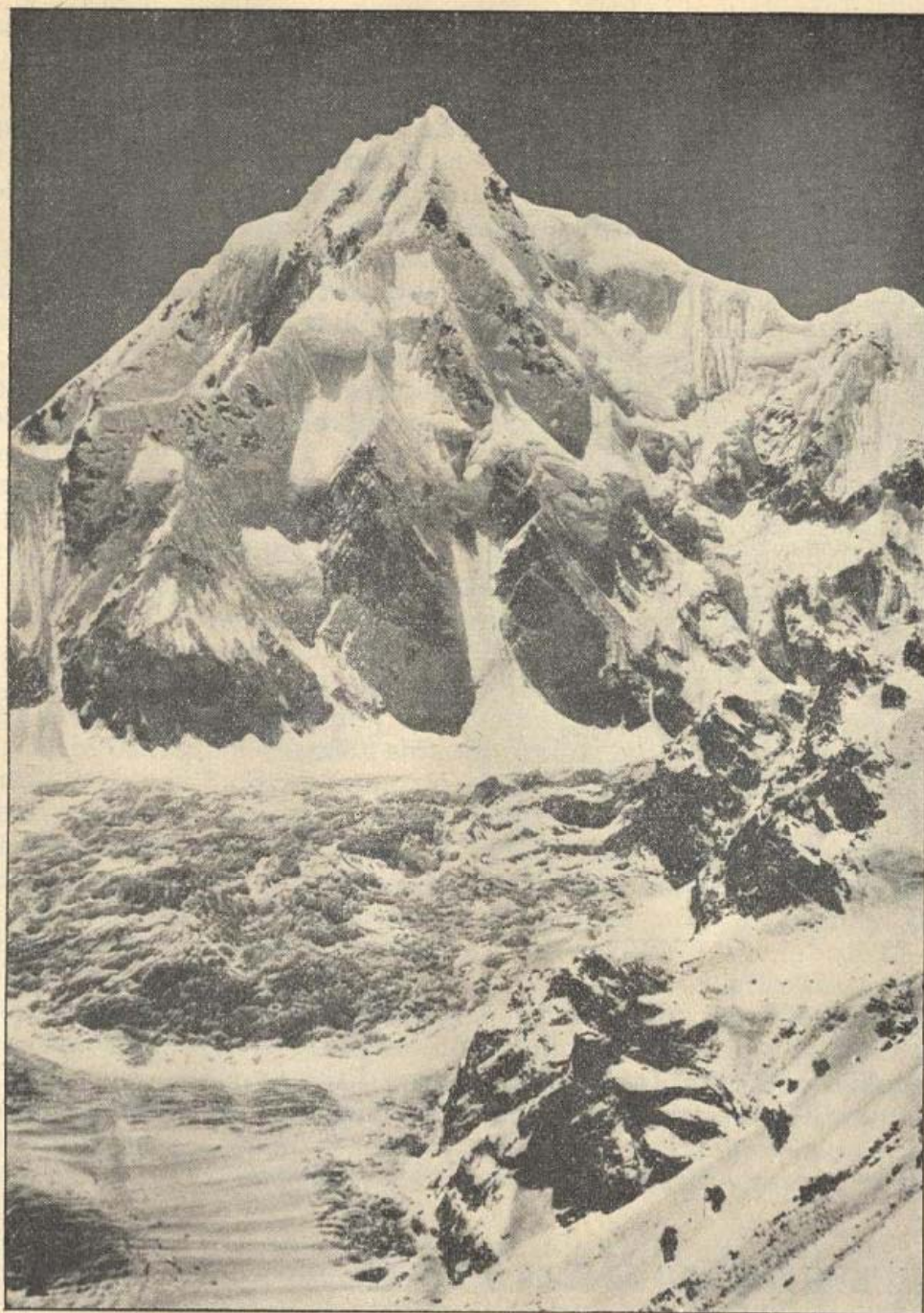
Angličané od té doby přišly těmito menším expedicím, blízcím se rozsahem již poněkud větším výpravám do Kavkazu, na chuť. O osmitisí-

covky se tyto malé výpravy ovšem dosud nepokoušely. Zmíním se krátce o nejdůležitějších: *Shipton*, muž od *Kametu*, zaútočil v r. 1934 na nejvyšší horu britského imperia, na *Nanda Devi* (7.816 m) v Himalaji Kumaonském. S *Tilmanem* a několika vybranými nosiči pronikl do nejzazšího ledovcového cirků pod *Nanda Devi*, do něhož se do té doby nedostal žádný z vytrvalých uchazečů o tento vrchol, ani *Ruttledge* ani *Longstaff*; útok na nejvyšší bod ztroskotal. V r. 1935 byl *Shipton* vůdcem sedmičlenné výpravy, jejímž úkolem bylo rekognoskovat *Mt. Everest* před velkou expedicí letošního roku a zejména vyhlédnouti a vyzkoušet několik mladých členů pro tuto výpravu. Za jediné léto slezl *Shipton* se svými společníky 20 vrcholů nad 6.000 a 7.000 m a přešel několik průsmyků. Zvláštní zmínky zasluhuje výstup na *Katara-fu* (7.193 metry). Zklamáním bylo poznání, že mladí členové expedice, *Bryant* a *Tilman*, jinak »nejlepší mužové, s nimiž *Shipton* kdy v horách chodil«, si nedovedli zvyknouti na výšky nad 7.000 m, čímž everestská expedice 1936 ztratila dva z horolezecky nejzdatnějších svých členů. Úspěchy měli i *Oliver* a nosič *Kesar Singh* (tento byl již na *Kametu*), kteří v r. 1933 provedli druhý výstup na *Trisul* (Himalaja Nepalský, 7.120 m), 26 let po prvním výstupu *Longstaffova*. V r. 1935 zdolal *Cooke* další význačný vrchol Nepalského Himalaje — 7.316 m vysoký *Kabru*.

Výsledky tedy mluví spíše pro malé expedice než pro »výpravu polární«. Obecné přesvědčení však, že malé výpravy nejsou s úkolů, jež kladou osmitisícovky himalajské, přináší sebou, že letos se vypravily do Himalaje expedice různého rozsahu. Pravou »polární výpravou« byla pátá expedice everestská, kterou zase vedl *Hugh Ruttledge*, distriktní komisař anglo-indické správy v Almoře na úpatí Himalaje Nepalského. Mezi jejími členy byli ze slavných jmen *Smythe*, *Shipton*, *Wyn Harris* (účastník *Dyhrenfurtovy* expedice do *Karakoram*). Mnoho zpráv o této výpravě nedošlo. Víme jen, že poměrně snadno byl postaven šestý tábor ve výši cca 7.500 m již na sev. hřebenu *Everestu*. Ale letos dostavil se monsun o tři neděle příliš časně. Záplavou sněhu udusil anglickou expedici, která se musila vrátit, aniž dosáhla aspoň výsledků expedicí dřívějších. Zdá se, že místo, na kterém *Odeh* v roce 1924 shlédl naposledy *Malloryho* a *Irvinea* (cca 8.600 m) zůstane i nadále nejvyšším, lidskou nohou dosud dosaženým bodem.

Letos se v Himalaji po prvé objevili s velkou expedicí Francouzové. Vedl je *H. de Ségonne*, jeden z nejvýkonnějších z mladší generace francouzských horolezců, známý svými prvovýstupy ve skupině *mt. blancské*. Cílem byl *Hidden Peak* nad *Baltorským* ledovcem (*Karakoram*, 8.068 m). V této skupině pracoval již *Vissera* expedice *Dyhrenfurthova* z r. 1934. Dva její členové — *Ertl* a *Höcht* — slezli tehdy vrchol sousedící s *Hidden Peakem*, 7.424 metry vysoký *Queen Mary Peak*. Francouzové dosáhli letos po těžkém boji s technickými obtížemi hory a nakonec i s nepřízní počasí předvrchol *Hidden Peak*u, asi 7.000 vysoký. Zde byla výprava definitivně odražena.

Dvě malé expedice pracovaly kromě toho v Himalaji. *T. Graham Brown*, slavný partner *Smythe-ův* při jeho přímém výstupu od *brenvského* ledovce na *Mt. Blanc* přes »*sentinelle rouge*« a dobyvatel mnoha vrcholů v sev. Americe, zaútočil s anglo-americkou výpravou na *Nanda Devi* (7.816 m). Byl s ním *Tilman*, průvodce *Shiptonův* v téže

Pohled na Siniolchu s ledovce Zemu - Siniolchu vu du glacier de Zemu.

skupině v r. 1934, jemuž jen slabší konstituce tělesná nedovolila účast ve velké letošní everestské expedici; Odell, hrdina everestské výpravy v r. 1924; Terris Moore, který v r. 1932 s Burdsallem slezl nejvyšší horu vlastní Číny, Minya Gonkar (7.700 m). Je to snad nejsilněji složená partie, která kdy v Himalaji pracovala, se svými dvěma starými zkušenými členy (Brown, Odell) a dvěma mladými úderníky (Tilman, Moore) a nebylo divu, že neobyčejně obtížného svého cíle dosáhla. Tis-

kem už také proběhla zpráva, že N a n d a D e v i padl. Slezli jej dva Angličané — Odell a Tilman — 29. srpna 1936. Je to dosud největší v Himalaji dosažený úspěch horolezecký.

V Sikkimském Himalaji je německá expedice, vedená B a u e r e m, kterého známe ze dvou jeho výprav na Kandžendžungu. Má sloužiti k informaci Dr. Karla W i e n a, který zatím slouží jako podvůdce, avšak po získání zkušeností má příštího roku již státi v čele třetí německé expedice na Nanga-Parbat, a k výcviku některých členů této příští výpravy (Göttnera, Dr. Heppa). I tato expedice dosáhla úspěchů mimořádných, zdolavši mimo jiné S i n c u r e a S i n i o l c h u.

Dokud skoro 99% nejvýkonnějších horolezců bude Evropanů, soustředí se horolezecká činnost v »exotických horách«, v pro Evropany snadno a levně dostupném Kavkaze a v nejvelkolepějších horách světa, v Himalaji. A přece jsou v Aljašce a Britské Kolumbii, v jižní Americe, v Novém Zélandu a ve východní Africe horstva mnohonásobně převyšující Alpy rozlohou a velkolepostí anebo aspoň absolutní výškou a nedostupností. Tyto hory zůstanou málo známy a málo navštěvovány, dokud se nerozmůže horolezectví u obyvatelstva, sídlícího na jejich úpatí.

Zmíním se krátce o dvou úspěšných expedicích v horách

AMERIKY.

V Novém Yorku nyní sídlí známý saský horolezec Fritz W i e s s n e r. Vykonal po válce poslední průkopnickou práci ve skupině Pala a zúčastnil se prvé Merkelovy expedice na Nanga Parbat. S mladým Američanem H o u s e m se mu v červenci roku 1936 podařilo slézt nejvyšší vrchol pobřežního pásma v Britské Kolumbii — M o u n t W a d d i n g t o n (4.042 m). Před nimi ztroskotalo 16 pokusů dobýti tohoto velice obtížného vrcholu. Je to hora při polárním kruhu a při tom skalnatá a velmi strmá. 23 hodin trval Wiessnerovi a Houseovi výstup a sestup od a ku poslednímu táboru.

Tři Tyroláci, mezi nimi Erwin S c h n e i d e r, muž, jenž se zúčastnil většiny mimoevropských německých expedic posledních let, byli na právě opačném konci kontinentu, v C o r d i l l e r a B l a n c a jižní Ameriky. Provedli několik prvovýstupů, mezi nimiž dvou šestitisícovek — P u c a h i r c a a Q u i t o r a j u. Je to kraj, v němž v posledních letech pracovaly výpravy polská, italská a německá.

Jan Gellner (Brno)

DVĚ TURY V BERNINĚ

(Dokončení)

2. Přes vrcholy Piz Palü (3.912 m). Útulnou chatu na B o v a l jsme opustili o $\frac{1}{2}$ 3. hod. ráno. Kráčíme po rozbité hladině mortaratschského ledovce směrem k I s l a P e r s, skalnímu ostrůvku v moři ledu a sněhu. Jsme v měsíčním šeru. Naše stíny tvoří fantastické obrazce, zvědavě nakukující do velkých trhlin a zase šplhající vzhůru po ledových vlnách. Kamarád hledá cestu ve směsici větších a menších trhlin, jež nutí k ustavičným změnám směru; věřím však v jeho orientační smysl a proto mne neudivuje, když poměrně brzy cítím pod nohama zase kamení. Stoupáme po stezce téměř neznatelné na svahu Isla Pers. Hledající světlo lampičky poletuje jako velká světluška přede mnou a ukazuje cestu.

Právě když přecházíme téměř Isla Pers, začíná východ žloutnouti rodí-

cím se dnem. Připínáme ledovcová želízka a stoupáme po zmrzlém firnu pers-ského ledovce. Je dobře zasněžený a v ranním mrazíku dovoluje rychlý pochod bez lana. Jsme pod slavnou severní stěnou tří vrcholů Piz Palü. S nejvyššího Muot dal Palü (3.912 m) uprostřed a s obou jeho o něco nižších trabantů Piz Orientél (3.889 m) a Piz Spinass (3.825 m) spadají k severu tři rovnoběžná žebra, svírající mezi sebou dva divoce rozeklané ledovcové kuloáry. Těmito třemi žebry a dvěma kuloáry vede pět průstupů 900 m vysokou stěnou. Podařily se jen těm nejlepším z nejlepších.

Díváme se dlouze na toto majestátní dílo ze skal a ledu, překlenuté stříškou mocných převějí. Jen těžce se odtrhujeme od této podívané a postupujeme dále doleva až téměř pod stěny Piz Cambrena. Zde vidíme severní stěnu Palü z profilu. Stáli bychom tu v obdivu nekonečně dlouho, ale měknoucí sníh nám dělá starosti. Proto se rychle navazujeme a stoupáme ledovcovým lomem vzhůru k Fuorcla Pers-Palü. Jistíme se při překračování trhlín, jichž není mnoho, ale stojí za to. Asi

300 m pod vrcholkem se k nám vedraly sedlem Pers-Palü bílé mlhy. Nepříjemný pocit, který v nás vzbuzuje tato kaše, jež nás těsně obklopuje, je ještě stupňován opelichaným krkavcem, který kolem nás poletuje a žalostně píská. Jen 15 m lana mne dělí od kamaráda, ale již někde po 7 m končí a utápí se v mlze. Usedáme proto a dodáváme tělu potřebné kalorie ve formě lisovaného oslího masa, barometru našeho hladu. Jeho nasládlá chuť po krvi za normálních okolností odpuzuje, ale dnes nám výtečně chutná.

Marně čekáme, kdy se mlhy roztrhnou a proto stoupáme dál, k východnímu hřebenu Palü. V lepivé mlze nám připadá jako by naše cesta vedla do nebe. Konečně můžeme usednout za kamennou homolí Piz Orientél (3.889 m) a trochu si odpočinout.

Chvilími, když mlhy poněkud řidnou, díváme se na ostrý hřeben, vedoucí k Muot dal Palü a na ohromné sněhové převěje, vysunuté nad severní stěnu. Tímto hřebenem postupujeme. Kráčím opatrně za kamarádem, držím se v jeho stopách a pozoruji půdu pod našima nohama. Maně mně vyvstává v paměti příběh, který v r. 1878 se stal na hřebenech Piz Palü a o vlas že si nevyžádal 4 lidské životy a neukončil náhle vůdcovskou dráhu největšího vůdce Berniny, starého Hanse Grassa.

Tenkráté — za sněhové vánice, v níž nebylo na krok vidět — vedli vůdcové Hans Grass a Christel Grass manželé Wainwrightovy přes hřeben Palü. Christel Grass vedl, za ním byl p. Wainwright, pak jeho paní,

Na vrcholu Piz Berniny.
Au sommet du Piz Bernina.

Foto A. Bubeník.

nakonec starý Hans. Upozorňoval stále svého bratra, aby partii vedl co nejvíce do svahu vlevo a držel se v uctivé vzdálenosti od převějí, visících k severu. Tu náhle rána, mocný kus převěje se ulomil a s ním zmizeli do severního svahu Christel Grass a oba turisté. Jediným pohledem přehlédl Hans Grass situaci a okamžitě skočil do svahu vlevo. Ale tíha tří těl táhla ho pomalu, ale jistě nahoru. Hans bojoval zoufale o záchranu svou a svých druhů. Když jej dělil již jen krok od hřebenu a propasti na druhé straně, podařilo se mu jako zázrakem upevnit špičák do šněhu a zadržeti tak neodvolatelný pád všech čtyř severní stěnou. Christel Grass, zraněný při pádu na hlavě, ztratil špičák. P. Wainwright mu podal svůj, což umožnilo Christelovi, aby se na svahu postavil a ulehčil tak Hansovi, který dosud s nadlidskou silou držel tři těla. Pak se postavili i turisté a za 20 minut stála partie, zachráněná hrdinstvím starého Hanse opět na hřebenu.

Přecházíme hlavní vrchol (Muot dal Palü; 3.912 m). Ostrý hřeben, jdoucí z něho na Piz Spinas (3.825 m), s velikými převějemi, jež nutno obejít ve svahu o sklonu na 70 stupňů, je poslední zkouškou naší odvahy. Když jsme na Piz Spinas, trhají se mlhy a v poledním slunci máme jedinečný pohled na Bellavistu, Zupo, Crast'Agüzzu, Berninu s hřebenem Bianco, Piz Prievlus a Piz Morteratsch. Pod nohama máme s jedné strany svou cestu »Lochem« na Fuorcla Crast'Agüzzu, s druhé mírnější vlny Palüského ledovce.

Západní hřeben Piz Spinas, spadající k Fuorcla Bellavista, je zbudován ze skalních ploten, po nichž opatrně za 1/2 hod. slézáme do sedla. Jsme tu již na známé půdě. Vesele sjíždíme »Lochem« kolem Fortezzy na Boval. Tentokrát nás zastihuje bouře, jež zakončuje obvykle naše výstupy, až těsně před chatou. Nemůže však již překazit dojmy tohoto nádherného dne.

Ant. Bubeník (Brno)

NĚCO O HOROLEZECKÉM PRŮVODCI PO VYS. TATRÁCH

Nakladatelství »Orbis« vydalo již dva svazky průvodce po Vysokých Tatrách, zpracované kamarády Kroutilem a Gellnerem z brněnské odbočky a známého našim čtenářům alespoň z »Věstníku«. Třetí svazek (IV. díl »Vých. Vysoká—Sediello«) je v tisku a vyjde v nejbližší době. Uplynulo půldruhého roku od vydání prvního dílu »Vysokých Tater« a v našem odborném horolezeckém tisku nenašel jsem dosud podrobnější rozpravy o práci našich kamarádů. Četli jsme ve »Věstníku« četná upozornění na průvodce a výzvy k členstvu, aby si předplatilo další díly. Našli jsme tam blahopřání autorům. Avšak nikdo se neodvážil odborné kritiky; chyběl snad znalec, jenž by napsal kritiku. V orgánu Slovenské komise KČST »Krásy Slovenska« objevil se v č. 6/XIV. krátký článek z pera kam. J. Šimko z klubu »James«. Pisatel, i když dílo doporučuje, nezabývá se blíže jeho obsahem a zajímá jej spíše vysoká prý nákupní cena vyšlého dílu, kterou srovnává s cenou celého maďarského průvodce Dra Komarnického o Vysokých Tatrách. Ovšem zapomíná, že taková výtka má být spíše adresována nakladatelství než autorům, jakož i to, že snad není případné srovnávat cenu nové knihy se starším a rozprodávaným, byť i svého času dokonalým dílem Dra Komarnického. — Dodávám, že autoři »Vysokých Tater« si mně stěžovali několikrát na některé činovníky KČST, kteří z nepochopitelných důvodů (uvažme, že jednu

z přeamlův redigovalo ústředí KČST v Praze) neprojevovali o průvodce nejmenšího zájmu. V »Časopise turistů« jsme nenašli o průvodci ani zmínky — až na ojedinělé tři řádky v jednom čísle, tedy méně než se věnuje zprávě o vykotlaných dubech, ševelicích nad starým hradem Kokořínem. Prosba našich kamarádů, adresovaná ústředí KČST, zůstala bez odpovědi, reklamy a výzvy k subskripci, zaslané autory do Starého Smokovce s prosbou, aby byly vyloženy v chatách, byly snad házeny do koše. Já jsem se s nimi neshledal aspoň nikde v Tatrách. Jeden významný funkcionář KČST z tatranské oblasti prý sdělil jednomu z autorů, že už připravuje recensní článek pro »Krásy«; dny, měsíce plynuly, rok prchl v dál a slíbené pojednání světlo světa neužřelo.

Stojí proto za zmínku, že cizí časopisy přinesly poměrně podrobnější zprávy o vydávaném díle (Mitteilungen des Oe. A. V. 1936, Tatarník XIX, str. 212).

A nyní v posledním čísle polského odborného časopisu »Taterník«, dosud nesporně nejpovolanějšího odborného tisku na poli tatranského horolezectví, objevil se obsáhlý a podrobný článek o díle našich členů z pera redaktora Zdzisława Dąbrowského z Varšavy.

»Vysoké Tatry« Kroutila a Gellnera stojí dnes se svými prvními svazky v každém ohledu důstojně v čele oněch dokonalých průvodců po Vysokých Tatrách...

»Fakt je, že průvodce je znamenitý.«

Blahopřejeme autorům k posudku vyslovenému na slovo vzatým odborníkem, jedním z nejlepších znalců Tater, autorem četných pojednání a vyškoleným praktikem v Tatrách i Alpách, jedním z autorů budoucího polského průvodce. Posudek je otevřený, upřímný, objektivní. Vytýká vady a nedostatky, ale správně docenjuje význam díla našich kamarádů.

Zasluguje, abychom jej uvedli v celém rozsahu. Snad nám vytkne za několik let mladší generace, že první objektivní kritiku díla našich krajanů musil učiniti cizinec.

»Dr. F. V. KROUTIL, Dr. J. GELLNER: **VYSOKÉ TATRY**. Horolezecký průvodce.

Když asi před půldruhým rokem vyšel I. svazek českého průvodce po Tatrách, brali jsme jej do ruky s velkým zájmem. Snad ani ne proto, že šlo o prvního, v pravém slova smyslu horolezeckého průvodce českého, jako hlavně proto, že práce Dra Kroutila a Dra Gellnera měla po své shrnutí v celek obrovské dílo sportovně-objevitelské, jež bylo vykonáno za poslední desetiletí, ode dne, kdy vyšly první svazky »Tater Wysokich« Chmielowského a Świerze. Byli jsme zvědaví, jak si čeští autoři poradí s oněmi četnými problémy a nesnázemi, na které musí narazit každá práce, chtějící uspořádati do jednotného a důkladného průvodce na tisíc popisů, které nám přinesl v poválečných letech rozmach polského horolezectví v Tatrách.

Cíl, který sleduje a uskutečňuje průvodce Kroutila a Gellnera, je jasný: vybudovati pro československé horolezectví v Tatrách základnu, na které by se stavěly mladé řady horolezců, postupujících nyní pomalu, ale nikoli bez originálních znaků důslednosti a metody. Musili jsme očekávat od průvodce další zdokonalení průvodcovské techniky, při čemž východiskem by byly ovšem »Tatry Wysokie« Chmielowského a Świerze: jinak si ani nelze představit dílo, které chce mít úroveň, jakou požaduje od tištěného průvodce velehorský turista, přicházející do hor s přáním je poznati ze sportovní stránky. Tu musíme přiznati s plnou satisfakcí, že způsob, jakým nám podali svou práci Dr. Kroutil a Dr. Gellner, zcela uspokojil naše očekávání. »Vysoké Tatry« Kroutila a Gellnera stojí dnes se svými prvními svazky v každém ohledu důstojně v čele oněch dokonalých průvodců po Tatrách, které jako výsledek dlouholetých prací dali dřívějším tatranským generacím Gy. Komarnicki, Janusz Chmielowski a Mieczysław Świerze.

Přecházím ke zhodnocení jednotlivých problémů, týkajících se jak úpravy, tak techniky vlastního průvodce. Tu se odvolávám na svůj článek »O przewodnik monograficzny po Tatrach«, uveřejněný v »Taterníku« sv. XX., č. 5 (jehož se níže na některých místech dovolám), neboť další kritika průvodce bude se především opírat o zásady tam vyslovené.

Všeobecná část českého průvodce je zpracována s neobvyklou pečlivostí a podrobně, máme-li na zřeteli průkopnický ráz celé práce. Všeobecné turistické informace jsou podány stručně v mezích nezbytných potřeb horolezce. Autoři se tak šťastně vyhnuli nebezpečí, že spazeček (a turistova kapsa!) bude přetížen zbytečným balastem poznatků, podávaných v dřívějších průvodcích, jinak sice potřebných, avšak jedině v knížkách, které nenosíme s sebou a nechteme během horského výstupu (můj článek, str. 6–7). S ohledem na stupeň rozvoje současného horolezectví českého v Tatrách, autoři »Vysokých Tater« pojalí do všeobecné části kapitoly: »Stupnice těžkosti« a »Vývoj horolezectví ve Vysokých Tatrách«. Zvláštní pozornosti zasluhuje česko-polsko-německý slovník názvů, užívaných v tatranské horolezecké literatuře. O některých z celkového počtu asi 560 názvů je pojednáváno do značných podrobností a slovník tohoto druhu je tudíž velmi zajímavou četbou pro ty, kdož ev. chtějí překládat popisy z jednoho jazyka do druhého; je ovšem otázka, zda bylo vůbec zapotřebí vkládati takový slovník do horolezeckého průvodce?

V části zvláštní proponované na 5 svazků, setkáváme se předem s určitou novotou, totiž, že o dolinách se nepíše jako v průvodci J. Chmielowského a M. Świerze ve zvláštním svazku, nýbrž každé oblasti předchází krátký popis dolin, které jsou východisky při výstupech na štíty a sedla, popisované v každém svazku. Tyto popisy jsou stručné a rozhodně nevystačí bez dobrých map, které připojeny nejsou. V I. svazku zarazilo, že byl zcela pomínut popis »ohnisk« (koleb); tento nedostatek byl však napraven v III. dílu, a to krátkými, ale praktickými informacemi o »ohniskách« v obou již popsáných oblastech Tater.

Všeobecná systematika průvodce se neliší mnoho od systematiky »Tatr Wysokich« Chmielowského a Świerze; vidíme však určitou snahu zdokonaliti dílo, zvláště pokud autoři chtějí zdolati nesnáze vyplývající ze značného »zvětšení se« Tater, jež nastalo v posledních desíti letech: byla vytvořena řada samostatných orcholů a štrbin, dosud neexistujících v průvodcích dřívějších. Nejzajímavějším, ač zajisté ideálu vzdáleným příkladem je shrnutí všech výstupů v gerlachovském masivu mezi Tetmajerovým prielomem a Sedélkem nad Kotlem v jedinou kapitolu o Gerlachu, aniž by byly vyňaty a odděleně popisovány tak samostatné jednotky jako Gerlachovská pěža, Kotlový štít a Čertov chrbet. — Pokud jde o systematiku popisů výstupů na jednotlivé štíty, připomínám, že se autoři sice snad snažili zachovati v tomto směru určitou metodu, přesto však častokrát rozdělení kapitol nebylo nejšťastnější a setkáváme se často se značnou nejednotností. Tak popisy na Vysokou jsou seskupeny do tří dílů: A. Výstupy hlavním hřebenem; B. Výstupy od jihu; C. Výstupy vých. a sev. stěnami, — avšak již v kapitole o Malém Ganku jsou seskupeny popisy z hlediska jiného (A. Výstupy hřebenem a z Rumanovy dolinky; B. Výstupy z Kačí doliny; C. Výstupy z České doliny) a v kapitole o Zadním Gerlachu z hlediska opět jiného.

Materiál pro popisy výstupů rovněž vykazuje četné slabiny; ačkoli autoři nejednou zrevidovali dřívější popisy a snažili se nové upravit se zřetelem na staré, ve velmi četných případech popisy z průvodce J. Chmielowského a M. Świerze jsou nekriticky převzaty bez ohledu na jejich nedokonalost a někdy dokonce naprosto nesprávnost (na př. popis č. 584 výstupu Bizoň—Szulakiewicz »východní stěnou« Vysoké, anebo výstup č. 666 A sev. hřebenem na prostřední orchol Sněžné kopy za současného převzetí výstupu č. 609 průvodce J. Chm. a M. Ś.).

Rovněž konstatuji určitou nejednotnost co do stupně důkladnosti různých popisů, a to jak popisů z »Tater Wysokich« Chm. a Św., tak popisů z »Taternika«, tak konečně popisu získaných autory přímo. Co do »montáže« dřívějších výstupů s novějšími variantami a »částečně novými cestami« a co do vnitřní úpravy popisu, průvodce Kroutila a Gellnera se vlastně v ničem neliší od průvodce J. Chm. a M. Ś. (můj článek, str. 8.). Nutno konečně vytknouti libovůli, s jakou autoři citují jména projích lezců při výstupech jedněch a vynechávají informace při výstupech druhých, jakož i fakt, že údaje tyto nejsou jednotně upraveny: jednou jsou v úvodě, v krátké historické části, týkající se každého štítu a jindy za popisem výstupu či varianty.

Přesto, že jsme našli v průvodci tolik dosti vážných opominutí, je průvodce znamenitý. Bylo by nemožno požadovati od díla tak obtížného, jakým je zpracování moderního průvodce po Tatrách, aby bylo ideální a bez kazu. Již pouhé spojování staršího a nejnovějšího materiálu představuje obrovskou a neobvykle těžkou práci, nehledě k dalším obtížím, podávajícím se ze snahy zdokonaliti technickou úpravu průvodce. Průvodce Kroutila a Gellnera je z mnoha stránek lepší, než »Tatry Wysokie« Chmielowského a Świerze — což se ostatně rozumí samo sebou s ohledem na stálý pokrok — a proto vyslovuji autorům za knihu plné uznání. Soudím, že autoři nebudou dotčeni tou neb onou výtkou; vždyť další svazky mají teprve vyjít a nedopatření ze dvou dílů předcházejících mohou býti napravena, čímž práce jako celek získá.

Všeobecná část českého průvodce je zpracována s neobyklou pečlivostí a podrobně, máme-li na zřeteli průkopnický ráz celé práce. Všeobecné turistické informace jsou podány stručně v mezích nezbytných potřeb horolezce. Autoři se tak šťastně vyhnuli nebezpečí, že svazček (a turistova kapsa!) bude přetížen zbytečným balastem poznatků, podávaných v dřívějších průvodcích, jinak sice potřebných, avšak jedině v knížkách, které nenosíme s sebou a nechteme během horského výstupu (můj článek, str. 6–7). S ohledem na stupeň rozvoje současného horolezectví českého v Tatrách, autoři »Vysokých Tater« pojalí do všeobecné části kapitoly: »Stupnice těžkosti« a »Vývoj horolezectví ve Vysokých Tatrách«. Zvláštní pozornosti zasluhuje česko-polsko-německý slovník názvů, užívaných v tatranské horolezecké literatuře. O některých z celkového počtu asi 560 názvů je pojednáváno do značných podrobností a slovník tohoto druhu je tudíž velmi zajímavou četbou pro ty, kdož ev. chtějí překládat popisy z jednoho jazyka do druhého; je ovšem otázka, zda bylo vůbec zapotřebí vkládati takový slovník do horolezeckého průvodce?

V části zvláštní proponované na 5 svazků, setkáváme se předem s určitou novotou, totiž, že o dolinách se nepíše jako v průvodci J. Chmielowského a M. Świerze ve zvláštním svazku, nýbrž každé oblasti předchází krátký popis dolin, které jsou východiskem při výstupech na štíty a sedla, popisované v každém svazku. Tyto popisy jsou stručné a rozhodně nevystačují bez dobrých map, které připojeny nejsou. V I. svazku zarazilo, že byl zcela pominut popis »ohnisk« (koleb); tento nedostatek byl však napraven v III. dílu, a to krátkými, ale praktickými informacemi o »ohniskách« v obou již popsáných oblastech Tater.

Všeobecná systematika průvodce se neliší mnoho od systematiky »Tatr Wysokich« Chmielowského a Świerze; vidíme však určitou snahu zdokonaliti dílo, zvláště pokud autoři chtějí zdolati nesnáze vyplývající ze značného »zvětšení se« Tater, jež nastalo v posledních desíti letech: byla vytvořena řada samostatných vrcholů a štrbin, dosud neexistujících v průvodcích dřívějších. Nejzajímavějším, ač zajisté ideálu vzdáleným příkladem je shrnutí všech výstupů v gerlachovském masivu mezi Tetmajerovým prielomem a Sedélkem nad Kotlem v jedinou kapitolu o Gerlachu, aniž by byly vyňaty a odděleně popisovány tak samostatné jednotky jako Gerlachovská věž, Kotlový štít a Čertov chrbet. — Pokud jde o systematiku popisů výstupů na jednotlivé štíty, připomínám, že se autoři sice snad snažili zachovati v tomto směru určitou metodu, přesto však častokrát rozdělení kapitol nebylo nejšťastnější a setkáváme se často se značnou nejednotností. Tak popisy na Vysokou jsou seskupeny do tří dílů: A. Výstupy hlavním hřebenem; B. Výstupy od jihu; C. Výstupy vých. a sev. stěnami, — avšak již v kapitole o Malém Ganku jsou seskupeny popisy z hlediska jiného (A. Výstupy hřebeny a z Rumanovy dolinky; B. Výstupy z Kačí doliny; C. Výstupy z České doliny) a v kapitole o Zadním Gerlachu z hlediska opět jiného.

Materiál pro popisy výstupů rovněž vykazuje četné slabiny; ačkoli autoři nejednou zrevidovali dřívější popisy a snažili se nově upravit se zřetelem na staré, ve velmi četných případech popisy z průvodce J. Chmielowského a M. Świerze jsou nekriticky převzaty bez ohledu na jejich nedokonalost a někdy dokonce naprostou nesprávnost (na př. popis č. 584 výstupu Bizoni—Szulakiiewicz »východní stěnou« Vysoké, anebo výstup č. 666 A sev. hřebenem na prostřední vrchol Sněžné kopy za současného převzetí výstupu č. 609 průvodce J. Chm. a M. Ś.).

Rovněž konstatuji určitou nejednotnost co do stupně důkladnosti různých popisů, a to jak popisů z »Tater Wysokich« Chm. a Św., tak popisů z »Taternik«, tak konečně popisů získaných autory přímo. Co do »montáže« dřívějších výstupů s novějšími variantami a »částečně novými cestami« a co do vnitřní úpravy popisu, průvodce Kroutila a Gellnera se vlastně v ničem neliší od průvodce J. Chm. a M. Ś. (můj článek, str. 8.). Nutno konečně vytknouti libovůli, s jakou autoři citují jména provních lezců při výstupech jedněch a vynechávají informace při výstupech druhých, jakož i fakt, že údaje tyto nejsou jednotně upraveny: jednou jsou v úvodě, v krátké historické části, týkající se každého štítu a jindy za popisem výstupu či varianty.

Přesto, že jsme našli v průvodci tolik dosti vážných opominutí, je průvodce znamenitý. Bylo by nemožno požadovati od díla tak obtížného, jakým je zpracování moderního průvodce po Tatrách, aby bylo ideální a bez kazu. Již pouhé spojování staršího a nejnovějšího materiálu představuje obrovskou a neobykle těžkou práci, nehledě k dalším obtížím, podávajícím se ze snahy zdokonaliti technickou úpravu průvodce. Průvodce Kroutila a Gellnera je z mnoha stránek lepší, než »Tatry Wysokie« Chmielowského a Świerze — což se ostatně rozumí samo sebou s ohledem na stálý pokrok — a proto vyslovuji autorům za knihu plně uznání. Soudím, že autoři nebudou dotčeni tou neb onou výtkou; vždyť další svazky mají teprve vyjít a nedopatření ze dvou dílů předcházejících mohou býti napravena, čímž práce jako celek získá.

Co se náčrtů týče, jsou v průvodci pouze pomocným činitelem; hlavní úkol připadá popisu. V I. svazku máme jenom 14 obrázků, III. svazek jich má již 24. Většinou jde o kopie náčrtů z »Taterníků« posledních let. Vůbec celá práce českých autorů se hlavně opírala o »Tatry Wysokie« Chmielowského a Świerze, o materiál vytištěný v »Taterníku« a konečně o neověřené popisy, získané přímo od polských horolezců, s nimiž Dr. Kroutil odedávna udržuje blízké styky. Český průvodce stojí tak jaksi pod egidou polského poválečného horolezectví v Tatrách, což autoři loyálně doznávají v předmluvě k I. dílu, věnující ostatně svoji práci památce Mečislava Świerze. Polští horolezci jsou povinováni zapsati si to do vděčné paměti — stejně jako sympatická slova vyslovená o Polácích v kapitole průvodce: »Doby horolezectví sportovního« anebo ve známých nám článcích Dra. Kroutila.

Jediným správným zakončením tohoto obsáhlého pojednání jest blahopřání českým autorům k výsledku jejich dosavadní práce a přání jim mnoha zdaru v práci další.

Pokud jde o úvahy Poláků při příležitosti tohoto pojednání o českém průvodci, opakuji co jsem dříve napsal, že tím aktuálnější se stává otázka definitivního vydání důkladného polského průvodce.

Zdzisław Dąbrowski.

Snad bude čtenáře zajímat, co mně řekli autoři »Vysokých Tater« o svém průvodci. Téměř denně se spolu stýkáme. Nejsem novinářem a oni zdaleka nejsou tak »slavní«, aby stáli za interview. Proto k němu nikdy nedošlo. Mluvíme často o průvodci v kávárně, na schůzích a na výletech a jen k vůli zjednodušení píší to ve formě odpovědi na nikdy nekladené otázky.

Kdy jste pojali myšlenku zpracovati horolezeckého průvodce po Tatrách?

Těžko říci. Snad brzo potom, co jsme začali chodit do Tater a kdy jsme dostali do rukou Komarnického »Die Hohe Tatra«, kdy jsme zvali Priečné sedlo »Sartou pod Červenou věží« anebo jednoduše »Rotenturmšartou«, L'adovou kopu »Markazitkou« atd. Tehdy jsme ještě pořádně neznali polského průvodce Chmielowského a Świerze. Teprve v r. 1932 za pobytu ve Zbojnické chatě (tehdy jenom kuchyně a se čtyři světových stran profoukávaná noclehárna) mluvil Dr. K. s několika pražskými členy KACS o nutnosti vydání průvodce. Bylo to dva dny před smrtí kam. Hejla na Ostrém štítě. Tehdy se pražští kamarádi vytasili s návrhem, aby se přeložil polský průvodce Chmielowského a Świerze. Ujednali jsme, že se dáme do díla na podzim r. 1932. Mělo nás býti pět spolupracovníků. Brzy jsme zůstali však jen dva. Snad i zde platí pravidlo, že Moraváci mají v sobě méně ohně, ale více vytrvalosti a když se »rozhoupou«, tak to jde. Přejeme si, aby to šlo až do konce, do obsahu na konci dílu V.

Brzy jsme poznali, že s pouhým překladem nevystačíme a tak nastala práce, o které se zmiňuje kamarád Z. Dąbrowski.

Advokátní zkoušku sice ještě nemáme, ale IV. díl je v tisku.

Komu vděčíte v první řadě za průvodce?

Nakladatelství »Orbis«. Již několikrát jsme jim děkovali, a to p. gen. sekr. Ing. Fukátkovi a p. řed. nakl. Berndtovi a jeho nástupci p. Ing. Pajtlvi, tak p. faktorovi, p. metérovi a celé tiskárně. Chceme tak učinit ještě jednou, před veřejností. Vydávají průvodce vlastním nákladem.

Vydali v tisících exemplářích letáky, upozornění, inserty. Leží jim ve skladě skoro 1700 z 2000 vydaných výtisků I. dílu, skoro 1700 z 2000 vydaných výtisků dílu III. Přesto vydávají dál IV. díl. Jistě, že jim průvodce nevynáší jako nevynáší nám. Přesto vydávají dál. Myslíme, že to už není obchod, nýbrž zájem a láska k věci (pan Ing. Fukátko a též pan faktor Hála prý zbožňují Tatry), která se u nakladatelství zřídka vyskytuje. Jsme tedy rádi, můžeme-li těm z Fochové ukázat, co se o našem a též jejich díle aspoň v cizině píše. A bude nás těšit, dočká-li se »Orbis« aspoň za několik let odměny ve formě hmotného zisku.

Říká se, že průvodce je drahý. Že jenom v III. díle je 24 štočků a ve IV. jich bude 28, na to se nehledí. V celém Komarnickém jich není o mnoho více. Nelze zazlívati nakladatelství, stanoví-li pro jeden výtisk určitou cenu, když zkontroluje seznam sub-

skribentů a vidí, že se jich přihlásilo pouze 130, ačkoli KACS má asi 600 členů a vedle toho je zde KČST, o němž se píše («Letem Světem»), že prý sdružuje největší množství horolezců v republice.

A chceme poděkovat tiskárně «Orbis», hlavně pp. faktorovi Hálovi a metérovi Kazimourovi. Není to právě osvěžující sázet a upravovat tisk hemžící se samými »v pravo«, »v levo«, černající se komíny, výklenky a převislými srázy. Mimo to spousty polských a jiných jmen. Vděčíme tiskárně za úpravu, kterou dílu dávají.

Komu ještě děkujeme? Všem těm, o nichž jsme se již v předmluvě k prvému dílu zmínili. Dále ještě tatranským vůdcům, kteří nám svým způsobem podávali informace, zejména kamarádům Zamkovskému, Hudymovi a Krupitzerovi, panu tajemníku Lutonskému z Nového Smokovce, Kirchnerovi a Palkovičovi ze Zbojnické chaty, Motykoví ze Zakopaného, p. řediteli Kučerovi z Košic. Jiným členům našeho klubu a jiným horolezcům? Snad už méně. Na výzvu uveřejněnou ve «Věstníku» (roč. III., str. 80), aby nám byly zasílány fotografie z Tater, nedostali jsme ani jediný obrázek. Nedošlo nás ani jediné doplnění, ani jediná oprava k I. anebo III. dílu. Nezájem? Nedostatek odborných znalostí? Nevíme.

Co říkáte k nedostatkům, vytknutým p. Dąbrowskim v »Taterniku«?

Uznáváme loyálně, že kamarád Dąbrowski má v mnohém pravdu. Chyby jsou nám známy a výtky jsou z valné části oprávněné. V příštích dílech některé vymýtíme, pokud to bude v našich silách.

V některém z příštích čísel «Věstníku» vrátí se jeden z nás k věci a vyloží svůj názor o správné systematice, metodě a úpravě horolezeckého průvodce.

Dr. B. h. Schütz (Brno)

KLUB ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH V PRAZE

koná

ve čtvrtek dne 18. března 1937 o 19 hod. 30 min.

Rádnou valnou hromadu

ve společenských místnostech Drahoňovského kavárny u Nováků,
Praha II., Vodičkova ul. 34, vchod z pasáže.

P o ř a d j e d n á n í :

1. Čtení a schválení protokolu poslední valné hromady.
2. Výroční zpráva výboru a zpráva revisorů účtů.
3. Volby funkcionářů.
4. Stanovení členského příspěvku na rok 1937.
5. Návrh výboru na zvolení čestného člena.
6. Volné návrhy.

Po valné hromadě je přednáška s promítanými obrázky.

R. Pilát, předseda.

ZPRÁVA O ČINNOSTI KLUBU ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH V PRAZE ZA ROK 1936

Želíme upřímně ztráty členů, kteří odešli v uplynulém roce tam, odkud není návratu: Jsou to: Primář doc. MUDr. Josef Rejsek, výkonný alpista, milý druh a kamarád, arch. Jaroslav Linhart, čestný člen Klubu, dopisující členové: Maurice Mathysens z Gros de Gagnes, Dr. Julien Coste z Barcelonette a Léon Repiton-Préneuf z Gapu. *Všem zachováme upřímnou vzpomínku a vděčnou paměť.*

Koncem roku 1936 vykazuje Klub členů: 386 řádných, 64 rodinné, 44 akademiky, 9 vojáků, 6 dorostenců, 23 členy čestné, 18 členů dopisujících a 16 členů zakládajících. Z čestných členů jsou: z Československa 9, z Francie 5, z Polska 4, z Itálie 3, z Jugoslavie 1 a ze Španěl 1. Z dopisujících členů je ze Španěl 5, z Francie 5, z Jugoslavie 2, z Itálie 2 a z Polska, Švýcar, Bulharska a Rakouska po 1 členu.

V roce 1936 byl dopisujícím členem jmenován Josef Englisch, náčelník bulharského alpského klubu s Sofii.

Z členů je organizováno:

V pražském klubu 344 členů, z nich 269 řádných, 42 rodinní, 23 akademici, 7 vojáků a 3 dorostenci, kromě 47 členů čestných, dopisujících a zakládajících.

Brněnská odbočka má 89 členů, a to: 59 řádných, 12 rodinných, 17 akademiků a 1 vojáka.

Plzeňská odbočka má 44 členy, a to: 31 řádné, 6 rodinných, 3 akademiky, 1 vojáka a 1 dorostence.

V odbočce v Hradci Králové jsou 34 členové, a to: 27 řádných, 4 rodinní, 1 akademik a 1 dorostenec.

V roce 1936 vzrostl počet úřadů, institucí a jedinců, kteří finančně podporovali činnost Klubu. Jsou to zejména: Ministerstvo obchodu příspěvkem Kč 3.000.—, Ministerstvo zahraničních věcí podporou Kč 2.500.—, Zemský výbor v Praze příspěvkem Kč 300.—, Ministerstvo školství a národní osvěty příspěvkem Kč 300.— tím, že předplatilo Věstník pro 20 středních škol, průmyslník Jindřich Klazar příspěvkem Kč 500.— na zakoupení propag. výtisků tatranského horolezeckého průvodce od Dr. F. V. Kroutila a Dr. J. Gellnera, gen. ředitel Ing. Dr. tech. Karel Risinger darem Kč 250.— tiskovému fondu, JUDr. Ant. a Jiří Schauerové ml. darem Kč 200.— tiskovému fondu, předseda R. Pilát a jiní dárci, jejichž příspěvky byly kvitovány ve Věstníku.

I klubové knihovně dostalo se vydatných a cenných darů, zejména od-

kazem zemř. univ. prof. MUDr. Vlad. Růžičky, Ing. Jaroslava Linhart a jiných dárců, jejichž dary byly taktéž potvrzeny ve Věstníku.

Výbor i členstvo děkuje oddaně ústředním úřadům, institucím i jednotlivým dárcům za tuto materiální i morální podporu.

Cvičitelský sbor, který byl rozmnožen o kamarády: Antonína Bubeníka, Dr. F. V. Kroutila a Ing. C. Vlad. Sadílka z Brna a MUDr. Lad. Šabatu z Prahy, má 40 členů, z nichž jsou 3 vedoucí (čekatelé) a 9 cvičitelů, jimž bylo uděleno absolutorium.

Výbor Klubu děkuje nejen všem kamarádům z cvičitelského sboru, že pečují nezištně a obětavě o výcvik členů, ale i majitelům skal za dovolení, které nám umožňuje tento výcvik.

V roce 1936 měla značný propagační význam návštěva našeho dopisujícího člena Ing. P. Ghiglione z Turína, který navštívil v doprovodu našeho předsedy R. Piláta nejprve Bulharsko a pak i Československo. O zájezdu do Československa uveřejnil Ing. P. Ghiglione v deníku *Gazetta del Popolo* několik obsáhlých a velmi cenných článků se zdařilými ilustracemi.

III. valné hromady Mezinárodní Unie alpistických organizací v Ženevě účastnil se v r. 1936 předseda R. Pilát s Ing. Malchrem z Plzně. V téže době byla v Ženevě pořádána i mezinárodní výstava alpských fotografií, na níž byl zastoupen i náš Klub, zásluhou brněnských kamarádů.

Na valné hromadě byl přijat návrh našeho předsedy, aby se konal mezinárodní alpistický kongres v roce 1938 v Praze. Předpokládajíce, že schválí tento návrh i valná hromada Unie ve Stockholmu v r. 1937, můžeme upřímně gratulovati našim zástupcům k tomuto úspěchu.

Náš kamarád Škvor, pokladník Klubu, přijal v roce 1936: na příspěvcích Kč 10.104.50, na zápisném Kč 257.50, za odznaky Kč 659.—, za nálepky S. L. RČS. Kč 176.55, na subvencích a darech Kč 5.840.—. Včetně počáteční hotovosti Kč 244.75 a vkladu u pošt. spoř. Kč 4.362.45, úhrnem Kč 22.759.95.

Vydáno bylo: za tisk a expedici Věstníku, po úhradě insercí a předplatným, Kč 13.605.35, za poštovné a výlohy Kč 1.425.10, za tiskopisy a kanc. potřeby Kč 535.25, za knihy a časopisy Kč 545.80, za lezecké pomůcky Kč 1.271.25, příspěvek Mezinárodní Unii v Ženevě Kč 477.—, za různá vydání Kč 309.95. Úhrnem tudíž Kč 18.166.70. Zbývá tudíž na hotovosti Kč 340.40 a v pošt. spoř. Kč 4.252.85.

Vázané jmění Klubu zůstalo nezměněno. Je tudíž: nom. Kč 15.000.— 5% pokl. pouk. spl. I. III. 1937, nom. Kč 10.000.— 3 $\frac{3}{4}$ % pokl. pouk. spl. I. XI. 1939, nom. Kč 1.000.— 5% kom. oblig. Mor. Hyp. banky a Kč 464.83 ve vkl. knížce č. 1.008.652 Městské spořitelny pražské.

32 Při schůzkách členů, které se konaly až dosud v pátek v kavárně

Louvre, v roce 1937 ve čtvrtek v Drahoňovského kavárně U Nováků ve Vodičkově ulici, byly zásluhou kam. Dr. Gütiga pořádány přednášky. *Výbor děkuje všem kamarádům, kteří se zasloužili o zpestření programu našich schůzek.*

Na konec třeba se zmíniti i o tom, že bylo v naší klubové horolezecké rodině uzavřeno v uplynulém roce 12 sňatků.

Výbor Klubu i redakce Věstníku snažily se opravdově, aby propagovaly subskripci a rozprodej *H o r o l e z e c k é h o p r ů v o d c e t a t r a n s k é h o* od kam. Dr. Kroutila a Dr. Gellnera. Tato snaha nesetkala se však s úplným pochopením členů Klubu. Oba naši brněnští kamarádi pracovali nadšeně a nezištně, aby mohl býti vydán první význačný spis, sloužící československému horolezectví. Pracovali tedy pro prestiž a dobrou pověst našeho Klubu, jsouce hned s počátku přesvědčení, že nezbude pro ně ani haléře honoráře, má-li být cena průvodce dostupná. A výsledek jejich práce, podnícené idealismem, dnes již tak vzácným? Vyšel I. díl průvodce (Kriváň-Sedlo pod Čubrinou), vyšel III. díl (Český štít-Polský hřebeň) a další díl je v tisku — a většina nákladu leží nerozprodána u nakladatele, společnosti Orbis.

Že je tatranský horolezecký průvodce našich kamarádů skutečně *c e n n o u* a *h o d n o t n o u* *p o m ů c k o u*, dosvědčuje kritika redaktora Zdzisława Dąbrowského v »Taterníku«, o níž se zmiňuje článek kam. Dr. O. Schütze »Horolezectví ve Vys. Tatrách« na str. 27. a násled. tohoto čísla Věstníku.

Jednotlivé díly průvodce jsou vázané po Kč 30.— a subskripční cena všech 5 dílů Kč 150.—. *Jest morální a kamarádkou povinností všech členů, aby si zakoupili tuto odbornou publikaci, která je nepostradatelnou pomůckou při zájezdech do Tater.*

Konečně plní výbor Klubu svoji povinnost, *poděkuje-li kamarádům z brněnské odbočky za kritickou a tvůrčí spolupráci, která se projevuje nejen odborně-spisovatelskou činností, ale i plně odůvodněnou snahou podnítiti činnost Klubu tak, aby získala kvalita československého lezectví na mezinárodním fóru významu.*

Výbor.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Kurs pro kandidáty cvičitelství bude 16. a 17. května t. r. v Prachovských skalách, kde budou konány dne 6. června t. r. i cvičitelské zkoušky. Pro kandidáty zkoušky je kurs povinný. Výjimky povoluje a to individuálně cvič. sbor jen výjimečně na odůvodněnou žádost.

Do kursu a ke zkoušce přihlaste se osobně nebo písemně u náčelníka nebo místonáčelníka cvič. sboru nejpozději do 13. května t. r.

Horolezecká cvičení budou konána v dubnu a v květnu vždy v neděli v Prachovských skalách, dne 11. dubna a 1. a 2. května také na Hrubé skále.

Cvičení vede místonáčelník M. Jedlička a cvičitel O. Bauše.

Při cvičení dbá se bezpečného zajištění a může se jich proto účastniti i začátečník. Výzbroj: staré šaty a střevíce s gum. podrážkou (trampky). Sraz vždy v sobotu večer v hotelu Skalní město. Všichni účastníci mají výhody při ubytování a stravování.

Lyžařský zájezd do italských Dolomit od 17. dubna do 3. května t. r. (15 dnů). V programu je cesta celou oblastí Dolomit: přes sedlo Gardena do Canazei, výstup na Marmolatu, oblast skupiny Pala a přes Cortinu do Dobbiaca. Náklad asi Kč 50.— denně, cestovné asi Kč 550.—. Informace: J. Řihánek, Praha-Nusle II., ul. 1. listopadu 1120.

Z O D B O Č E K K A Č S

Brněnská odbočka Klubu alapistů československých konala dne 11. II. t. r. řádnou valnou hromadu. Po úvodních formalitách podali funkcionáři zprávu o činnosti odbočky v r. 1936.

Jednatel konstatoval potěšitelný vzrůst počtu členů na 89, zvláště příliv výkonné mládeže. Zdůraznil srdečné styky odbočky s pražským ústředím. Náčelník referoval o činnosti ve cvičných skalách. Konalo se 18 cvičení v Pavlovských kopcích, 4 na Babím lomu. Milí kamarádi z Prahy a Hradce Králové navštívili dvakrát hromadně Pavlovské kopce, jednou byli brněnští členové na Hruboskalsku. Ve cvičných skalách bylo docíleno velkého pokroku. Menší jsou zatím úspěchy ve vlastních horách. Tu bude v budoucnu třeba zvýšeného úsilí. Přednáškový re-

SNADNO STOUPÁ

je neúnavný. Vytrvalý. Silný a rychlý. Motocykl JAWA 350 OHV je považován odborníky za jednu z nejdokonalejších třístapadesátek Evropy. Pružný motor dává 115 km hod. a krásný cestovní průměr. Má stále nějaké ty Ks v rezervě. Proto tak lehce vyjede každé stoupání. Podrobný prospekt Vám zašle

ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK, PRAHA-NUSLE II

Do hor a na tury vždy **O d k o l k o v y**

osvědčené oplatky

sušenky

perníčky

marcipány

Odkolkův chléb „selský“ nebo „Vita“

ferent sdělil, že bylo uspořádáno 9 přednášek, které byly navštíveny průměrně 80 posluchači. Úspěch byl morální i hmotný. Pokladník rozvedl finanční hospodářství odbočky. Dosaženo bylo správního přebytku 1.016,90 Kč.

K návrhu revisorů uděleno bylo odstupujícímu výboru absolutorium. Předseda poděkoval funkcionářům za jejich obětavou práci, zvláště pak poděkoval kam. Ing. Prokešovi a J. Vlasákové, kteří po mnohaleté úspěšné práci pro spolek ze soukromých důvodů projevili přání, aby nebyli již do výboru kandidováni. Předseda oba milé kamarády požádal, aby zůstali spolku věrni a dál k jeho rozvoji pracovali v Přerově, kam odcházejí.

Pak byly provedeny volby. Jednomyslně byli zvoleni kamarádi, kteří se pak ustavili v nový výbor. Předseda: Dr. Boh. Schütz, místopředseda: Ing. Boh. Ryšánek, náčelník a hospodář: Dr. Frant. Kroutil, jednatel a knihovník: Dr. Jan Gellner, pokladník: Frant. Černava, zapisovatel: Frant. Horníček, tiskový referent: Bedřich Jelínek, přednáškový referent a místonáčelník: Vlad. Sadílek, náhradníci: Antonín Bubeník, Vlad. Pavlík, revisoři: Ing. Karel Pětník, Jos. Zeman.

Valná hromada, jež byla ve znamení přátelské jednomyslnosti a chuti k práci, trvala necelých 40 minut.

Klub alpistů československých, odbočka v Plzni, koná ve středu dne 3. března t. r. o 19. hod. valnou hromadu v Měšťanské Besedě v Plzni. Program: Zahájení. Volby výboru. Volné návrhy.

Dne 24. února t. r. konal Klub mimořádnou členskou schůzi s programem: Příprava k valné hromadě.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

Změna dne a místa členských schůzí.

Dosavadní klubové místnosti v kavárně Louvre dovolovaly pobyt členstvu v pátek jen do 20 hod. večer. Vyhovuje přání členstva, opatřil výbor Klubu pro pravidelné členské schůze a přednášky místnost ve

*Původní
krásné květy a barvy
horských květin
v alpinu Vaší zahrádky
vykouzlí
speciální zahradní hnojivo*

HORTUS

společenských místnostech Drahoňovského kavárny U NO-
VÁKŮ, Praha II., Vodičkova ul. 34. (Vchod přímo z pasáže).

Členské schůze konají se vždy (kromě svátků) ve čtvrtek od 19
do 22 h o d.

Nyní bude zajisté většině pražských členů možno, aby navštěvovali
týdenní schůzky členů Klubu. Klubovní večery, při nichž se mohou čle-
nové dohodnout o lyžařských zájezdech, o výpravách do cvičných skal,
o zájezdech do velehor a kde se dostane členům i hostům jimi uvede-
ným všech odborných informací, budou zpestřeny přednáškami a pro-
mítáním filmů.

Při čtvrtečních schůzkách možno si vypůjčiti knihy z klubové knihovny
a prohlédnouti si nejnovější domácí i zahraniční časopisy.

Je povinností každého pražského člena, aby se účastnil těchto schůzek
aspoň jednou za měsíc.

Hodláme vydati pohlednice z Prachova, z Hrubé skály, ze Suchých
skal a z Vys. Tater. Žádáme členy, aby zaslali fotografie rozměru 13×18
cm na lesklém papíře: Dr. B. Gütigovi, Praha I., Královská č. 141, nej-
později do 15. března t. r. Přijaté fotografie budou honorovány.

Dary.

Zemský výbor v Praze udělil Klubu podporu Kč 300.—. *Děkujeme upřímně.*

Kam. J. Honzů přednášel dne 21. ledna t. r. v KČST Vinohrady o lyžařských terénech.
Honorář Kč 40.— dal zaslati našemu Klubu. Srdečně děkujeme svému kamarádovi.

Osobní.

Arch. Ing. Jaroslav Šanda, člen výboru Klubu a redakce »Věstníku«, a sl. **Amalie
Katzová**, uzavřeli dne 20. února t. r. manželský sňatek. Blahopřejeme upřímně svému
milému kamarádovi.

Jos. V. B. Pilnáček, starosta města Hradce Králové, a dávný náš člen, dožil se šede-
sáti let. Přejeme upřímně váženému a milému svému členovi zdraví a spokojenost na
další životní pouti.

Ing. Jiří Škoda byl jmenován profesorem na Státní průmyslové škole v Mor. Ostravě-

Vítkovicích. Přejeme upřímně svému kamarádu mnoho úspěchů a spokojenost v jeho novém povolání.

Antonín Bubeník, cvičitel, složil II. státní zkoušku a stal se inženýrem chemie.

Noví členové.

Dopisujícím členem **K. A. ČS.** jmenoval výbor pana **Josefa Englische**, náčelníka bulharského alpského klubu v Sofii. Náš nový dopisující člen je nejlepším bulharským horolezcem, který vykonal v domácích horách více než 60 prvovýstupů.

897. **Jan Liška**, malíř, Praha-Smíchov, Palackého 26.

898. **Stanislav Hanuš**, studující, Ml. Boleslav, Nádražní 65/III.

209/899. **Čeněk Klier**, Praha XI., Kollárovo nám. 7.

900. **Dr. Karel Kuchař**, univ. docent, Praha II., Albertov 6.

901. **Josef Englisch**, náč. Bulh. alp. klubu v Sofii.

902. **Jindřich Kopřiva**, ředitel banky, Praha XVI., Nábřeží Legií 6.

Pan Jindřich Kopřiva, ředitel banky a **pan Ing. Max Ippen**, průmyslník v Praze, uvedený v I. čísle Věstníku jako nový člen, byli přijati za zakládající členy.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁCÍ

Zimní sport (čís. 5.—7.). **Krásy Slovenska** (čís. 10.): Na Lomnický štít cez Medené lávky. (Čís. 1.): Výstup na Gerlach 1879. **Die Karpathen** (čís. 1.): Jahnací štít. **Casopis turistů** (čís. 1.). **Bezkydy-Jeseniky** (čís. 8. a 1.). **Do přírody** (čís. 1.). **Kdy a kam?** (čís. 1.). **Rok** (čís. 2.): Alpinismus v Prachovských skalách. **Sokolský Věstník** (čís. 1. až 5.). **Jas** (čís. 1.).

Nové publikace.

Osudy Vysokých Tater. Ivan Houdek. 98 str. Turč. Sv. Martin.

Zimní průvodce po Moravsko-slezských Bezkydách. R. Klepáč (KČST.). Kč 9.60 Kč 8.—.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Amerika: **Mazama**, Portland, U. S. A. č. 12: Kanadské prázdniny, Mount Hood, Letadlem nad ledovci, Oblast jezera Cheilan v Oregonu, různé. — **Sierra Club Bulletin**, San Francisco, prosinec: Klubovní zprávy. — **La Montaña**, Mexico, září-říjen: Popocatepetl, Španělské hory, horolezecká technika.

Bulharsko: **Blgarski Turist**, č. 1.: Ve sněhu na Rilu, Vysoké Bulharsko, Zimní turistika, Horská záchranná služba.

Francie: **La Revue du Ski**, leden: Arèches v Savojsku — francouzský Arlberg, Lyžařství v severní Americe, Zimní sport v údolí Ubaye, různé. Únor: Závod v Mègève, Závod v Chamonix, Nové lyžařské středisko L'Alpe d'Huez, různé. —

La Montagne, Paříž, leden: Francouzská výprava do Himalají, různé. — **Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du C. A. F.**, únor: výroční zpráva, výpravy. — **Alpinisme**, poslední čtvrtletí 1936: Hidden Peak (francouzská výprava v Himalajích), Aiguille Noire de Peuterey, různé.

Itálie: **Rivista Mensile C. A. I.**, prosinec: Na lyžích v Laponsku, Sciora di Fuori, lyžařské okolí Alta Val del Fersina. Lili Nordio-Kheková uveřejňuje články: Watkinsovy hory v Gronsku, Mont Steele v Aljašce, a Istor-O-Nal v ČitralHindukuši. Leden: Masino-Bregaglia-Disgrazia, Mont Maudit jihových. stěna, Na lyžích v Norvěžsku, Lili Nordio-Kheková: Z Nového Zélandu.

Kdekoliv a kdykoliv

můžete utrpěti úraz.

Odškodné zajistí Vám

za výhodných podmí-

nek úrazové pojištění.

SEKURITAS

akciová pojišťovna v Praze

II., Vodičkova 20, tel. 28641.

Informace bezplatně.

Jugoslavie: *Planinski Vestnik* čís. 12.: Vzpomínky, Vrhniške vrchy, Na Mangartu 1936, Turska gora, Hory u moře, různé zprávy. Č. 1.: Komna, Vzpomínky, Našinec v horách, Mont Aiguille, různé. Č. 2.: Z julských Alp, Vzpomínky, Nová technika lezení, Okolí Skoplje, Zima v horách pod Planicí. — *Hrvatski Planinar*, Zagreb, č. 1.: Historické začátky alpismu, Hrastovička Gora, Na věčném sněhu, Na chorvatských horách, Severní stěna Dovského Križa.

Polsko: *Taternik*, Warszawa, čís. 2.: Druhá polská výprava do And, Wiesbachhorn, Vysoké Taury a polská výprava, Nové výstupy v Tatrách v roce 1936. V přehledu literatury jest uveden delší článek o Horolezeckém průvodci po Vysokých Tatrách Dr. Kroutila a Dr. Gellnera. — *Wierchy*, ročník XIV. vyšel v bohatém a cenném obsahu o 268 stranách. Obsah: Lemkové, Pyreneje, Ovčáři v Magurských

Bezkydách, Cesta k alpismu, Polská výprava na Kavkaz, Horský regionalism v Polsku, Tatranský Národní Park, PTT-turistika a lyžařství, Alpistika a taternictví. Různé zprávy.

Rakousko a Německo: *Berg und Ski*, leden: Paul Preuss, Zkouška lyžařské hrany. Únor: V severních stěnách skupiny Hochtoru. — *Deutsche Alpenzeitung*, č. 1.: Gerlos, Krásy ostrých hřebců, různé. Únor: Lyže a hory, Schlossalm, Karwendel, Severní stěnou na Scheldi-Tau na Kavkaze, Totes Gebirge. — *Mitteilungen der Section Berlin des D. u. Oe. Alpenvereines*, únor: Spolkové zprávy. — *Allgemeine Bergsteiger-Zeitung*, č. 713. až 718. V čísle 714. jest uveřejněn pěkný článek o skalách v Lužických horách. — *Der Bergsteiger*, leden: Noc ve skále, Sám v zimním Wallisu, Myslivci-horolezci, Gargellen, Lyžáření ve skupině ortlerské, v Pyrenejích.

Řecko: *To Vouno*, leden: Mont Pangée, Chata v Mitsikeli, různé. Únor: Jména hor v Řecku, Tsatalka, Stefani.

Španělsko: *Fontalba, Barcelona*, leden-březen. — *Butlletí del C. E. de Catalunya*, Barcelona, prosinec: Canigó, Roca Rossa, Cesta do hor v roce 1852. — *Club d'Esports de Muntanya*, Barcelona, červenec-srpen: Sant Cugat del Valles. — *Unió Exc. de Catalunya*, Barcelona, prosinec: Reka Ter, Pica d'Estats v Andoře. — *Butlletí del C. E. »Sabadell«*, č. 62.: spolkové zprávy.

Švýcarsko: *Die Alpen*, č. 1., leden: Piz Grisch na lyžích, Prachové laviny, Fuorcia Scerscen-Bernina, Wetterhorn na lyžích, La Meije, Vysokonorské útulky. Únor: Pelopones, Zinalrothorn, Tinnenhorn, Horské panorama, Rotondo, Alpská pojmenování, různé. — *Nos Montagnes*, leden: Albigna, Letadlem nad Alpami, Forno, Wallis, Lavina, Dent Jaune. — *Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S.* č. 2: Výroční zpráva odbočky.

Nové publikace.

Blodigs Alpenkalender, Paul Müller, München, N. W., Hirtenstrasse 15. Cena Mk. 2.90.

Již dvanáctý ročník tohoto klasického kalendáře, který vám sugestivně vykouzlí před očima hory a všechny jejich krásy. Obrázky v kalendáři jsou velmi pečlivě vybrány. Vskutku z dobrého to nejlepší.

Kalendář Dr. Karla Blodiga je literární a obrázková publikace, která dávno již překročila rámec prostého kalendáře. Je to každoroční monografie věčných krás boží horské přírody. Cítíte z ní svěží van vši lásky a úcty k horám, s kterou byla tato publikace sestavována.

Taková díla, jako Blodigův kalendář, jsou právě tak jako alpismus, mostem mezi národy.

A. F.

K MAZÁNÍ A MASÁŽI používáme nezředěné francovky Alpa, kterou roz-
tíráme čistou dlaní neb měkkým flanelem tak dlouho na příslušném místě
pokožky, až se úplně vsaje do pórů. Poradme se s lékařem.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Berlínská odbočka Alpenvereinu po-
řádá o Velikonocích lezeckou výpravu do
Saského Švýcarska. Východiště Žandov-
Ostrau.

Nové chaty v polských horách. V roce
1936 byla postavena nová lyžařská chata
v Bialce Tatrzańskej na Podhalu. Na sta-
nici lanové dráhy na Kasprovém Vrchu a
na Myślenickich Turniach byly postaveny
noclehárny. Ve východních Karpatech ve
Slavsku buduje se turistická chata pro
180 osob.

Vyznamenání. Naši čestní členové prof.
Dr. Domin a prof. Dr. W. Goetel byli vy-
znamenáni korporací »Société Nationale
d'Acclimatation de France« za jejich práci
pro Tatranské Národní parky čestnými
medailemi

Italský Alpský Klub pořádá letošní vý-
roční sjezd ve dnech 2. až 4. května t. r.
v Catanii na Sicílii, který bude spojen
s výstupem na Etnu.

Německá výprava do Patagonie odjela
v listopadu a účastní se jí St. Zuck a Hans
Teufel (Section Bayerland), prof. Dr. Fest-

Liesek v Oravě, odkud jest do chaty 11 km.

Nová cesta ve Vysokých Tatrách.
KČST buduje pod Kriváněm novou turis-
tickou spojkou. Cesta povede od Kriváň-
ského (Jamského) plesa na Važeckou Po-
lanu.

Jubilejní oslavy KČST budou konány
v roce 1938 na počest padesátiletého trvá-
ní. Za tím účelem vydá klub jubilejní Ro-
čenku, která bude obsahovati dějinný
vývoj. Zároveň vydá klub příručku čs. tu-
ristiky.

Spolok tatranských horolezců »James«
pořádá putovní výstavu horských fotogra-
fií. Výstava byla zahájena ve Spišské No-
vé Vsi a obsahuje 120 obrazů.

Výpravu do mexických hor organizuje
ke konci podzimu t. r. Sierra Club v San
Franciscu. Přihlášky na adresu: The Se-
cretary of the Sierra Club, 1050 Mills To-
wor, San Francisco, Cal.

ner a několik jihoamerických Němců.
Účastníci hodlají v Ohnivě zemi konati též
prvovýstupy.

**Nová německá výprava na Nanga Par-
bat v Himalajích** bude uspořádána na ja-
ře t. r. pod vedením Dr. Karla Wiena.

Italská výprava do And odjela 15. pro-
since 1936 za vedení hr. Aldo Bonacossy.

První zimní výstup na Tronador v ar-
gentinských Andách provedl loni rakous-
ký alpista Hans Nobl. Východištěm bylo
městečko Bariloche.

**Výpravu do masivu Kenya a Kiliman-
džaro** uspořádal Dr. Ed. Wyss-Dunant z
Ženevy a náš dopisující člen P. Ghiglione
z Turina. Účastníci odjeli v prosinci do
Východní Afriky.

Rakouský horský film byl právě zfoto-
ven pod jménem Král Dachstein na počest
75letého jubilea alpenvereinské odbočky
»Austria«. O film zasloužil se předseda
odbočky dvorní rada inž. Pichl, známý
znalec dachsteinské skupiny.

Polské výpravy. V roce 1937 hodlají Po-

DYRYNKOVA TISKÁRNA K. REYL

Praha III, Míšeňská ulice 70

Vkusná úprava - pečlivý tisk - levné ceny

Telefon 41805

láci organisovati výpravu do Karakorum, jakož i druhou výpravu na Kavkaz. Expedici na Kavkaz povede inž. Jakub Bujak a v programu jest centrální úsek se skupinou Bezingi.

Ženevská odbočka Švýc. Alpského Klubu pořádá od 25. dubna do 2. května výpravu lyžařskou do chaty Britania nad Saas

Balen. V programu jsou výstupy na Rimpfischhorn, Allalinhorn, Strahlhorn a Fluchthorn.

Nová francouzská chata ve skupině Grandes Rousses byla otevřena lyonskou odbočkou franc. alpského klubu v únoru t. r. Chata »Chalet Niogret« stojí na Alpe d'Huez pod Dôme des Petites Rousses. —

Redakční.

V klubu jsem počal pracovat po úmrtí gen. MUDr. Pečírky, abych vyhověl přání svého milého přítele a kamaráda řed. R. Piláta. Kromě jednateleství redigoval a administroval jsem všechny tři ročníky Věstníku. V kamarádském prostředí členů našeho Klubu pracoval jsem rád a jak nejlépe jsem dovedl. Zasluhou kamarádů-přispívatelů je, že Věstník jak úpravou, tak i obsahem šel stále kupředu. Že nedospěl Věstník tam, kam dospěly některé odborné časopisy zahraniční, není ani vinou naší, jako spíše v důvodech, jež kotví v poměrech československého horolezectví.

Uvítal jsem proto s upřímným uspokojením a radostí návrh brněnských kamarádů: Dr. J. Gellnera, Dr. F. V. Kroutila a Dr. B. Schütze na reorganisaci redakce Věstníku. Moje uspokojení mělo důvod jednak ryze věcný, že nesporně získá Věstník i horolezectví v Československu touto reorganizací, jednak egoistický, že se budu moci čestně vzdát další redakce a uprázdnit místo mladým kamarádům. Z pražských členů mne zastoupí kamarádi: univ. docent Dr. Karel Kuchař, Čeněk Klier a Antonín Oktábec.

A. Fleischer

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasílá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

Turisté i sportovci
chrání své životy a zdraví
jen protiplynovou maskou

MARS

s filtrem nejnižšího odporu, která usnadňuje
dýchání, neunaví a dobře přiléhá.

Vyrábí:

A. S. OCELOVÝ DŮM

Bratislava, Štúrova 5

Praha II, Lazarská 7

META

suchý líc

a

vaříče

do hor

PRAKTICKÉ — SKLADNÉ — LEHKÉ

NA SKLADĚ V KAŽDÉM ODBOR. OBCHODĚ

V. J. ROTT a s. PRAHA I-142

Lana horolezecká ve velkém do-
dává Antonína Fleissiga nástupce
Frant. E. Pěta, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. - Výhradní prodej
světové značky S. F. Füssen.

OBCHOD UHLÍM ŽIVNOSTENSKÉ BANKY

v Praze, v Brně, v Mor. Ostravě a v Bratislavě

obstarává komisionářský prodej

uhlí a koksů

z revíru ostravsko-karvinského.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,
Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty. Nádoby -
Strojky - Porcelán - Příbory.

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restau ace, po-
koje, společné noclehárny.

Provoz celoroční.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárcích

„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregn. nádobek
v Sušici na Šumavě.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

Lepidla NÁRODNÍHO PODNIKU:

Lotos — bílá pasta.

Syndetikon — lepí vše.

Arabikol — pro kancelář i školu.

Zařizujete-li si kanceláře, pamatujte na
to, že

OCELOVÝ NÁBYTEK

jest nejužitečnějším a nejmodernějším.

Přejete-li si informace, obraťte se na adresu:

**OCELÁŘSKÁ
PORADNA**

PRAHA II, LÚTZOVOVA UL. ČÍS. 55,

která zdarma poskytuje rady.

AUTO ŠKODA v Alpách

Nejlepší přítel,
nejlepší pomocník,
nejlepší ochránce
alpinistů!

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

Doporučujeme všem členům tento závod, který Vás uspokojí jak
provedením tak i cenou.

Telefon 216-12

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ

Založ. 1838.

V TERSTU

Založ. 1838.

Akciový kapitál a ostatní záruční prostředky koncem roku 1935 přes 1.000.000.000,- lir.

Ředitelství pro ČSR. V Praze II, nároží Národní a Jungmannovy třídy.

Pojišťuje výhodně na život, proti škodám, vzniklým z požáru, krupobití, při dopravě zničením nebo poškozením zboží neb jeho zcizením, proti škodám, vzniklým z krádeže vloupáním, proti rozbití skel, proti škodám, vzniklým přerušením provozování závodu následkem požáru, proti škodám z úrazu a rozbití strojů a proti následkům povinného ručení. - Na požádání zašle zdarma ředitelství prospekty i podrobné výpočty. - Telefonní čísla: 30751, 24772, 31690, 31691, 39497 a 39498.

Dr. F. Zlatky

DOBŘE LIMONÁDY A KVALITNÍ SODOVÁ VODA,
PIKANTNÍ HOŘČICE ZET-ZET · KOŘENÍ ŽIVOTA ·
JEMNÁ PEČIVA, SUŠENKY, BISCUITY, METEOR ·
HYGIENICKY BALENÝ CHLÉB.

DOBŘE A

ELEGANTNÍ LÁTKY

VLNĚNÉ - HEDVÁBNÉ I PRACÍ,

poslední modní novinky, naleznete
v bohatém výběru a levných cenách
v mých závodech:

BARHOŇ

PRAHA - NÁRODNÍ TRÁDA

SMICHOV - Arbesovo nám.
ŽIŽKOV - Husova třída

HOROLEZCI

PODPOŘTE DOBROU VĚC!

Obracíme se na českoslov. horolezce, na všechny návštěvníky a milovníky Tater, na turistické spolky a organizace, na celou českoslov. veřejnost, aby odběrem přispěla k vydání důkladného

**HOROLEZECKÉHO PRŮVODCE
PO VYSOKÝCH TATRÁCH.**

Dílo je rozpočtena na pět svazků:

- I. Kriváň—Sedlo pod Čubrinou,
- II. Liliové sedlo—Váha,
- III. Český štít—Polský hřebec,
- IV. Vých. Vysoká—Sedielko,
- V. L'adová kopa—Kopské sedlo.

Dosud vyšel sv. I. a III. (po Kč 35.—, váz. Kč 42.50) a IV. je v tisku! Jen zvýšený zájem dovolí nám, abychom dílo vydali úplně! **PROPAGUJTE A POMOZTE NÁM!** Průvodce zpracovali: Dr. Fr. Kroutil a Dr. J. Gellner.

Za účinné pomoci organizací a členstva Klubu čs. Alpistů, Klubu čs. turistů, Spolku James a Polského Tovaryšstva Tatranského.
U knihkupců!

«ORBIS» - PRAHA XII - FOCHOVA 62

Vážení čtenáři!

Podpoříte náš list, a prospějete sobě, obrátíte-li se při nákupu

RADIO PŘÍSTROJŮ

na firmu

Radio-Maison Chládek a spol.

Praha II, Myslíkova 22.

Tel. 40018, 43251

s odvoláním na toto číslo!

Tato firma má na skladě všechny čelné značky jako:

**PHILIPS, TELEFUNKEN, SCHAUB,
MODRÝ BOD, MICROPHONA atd.**

a prodává též na výhodné
splátky!

Vyžádejte si ceník!

Lanol-mýdlo krásných žen

udržuje svěží a čistou pleť

Pilnáčkůvohol

zaručuje ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.